

Mor Peçete Meyhanesi 2

— mor peçete · 23 Mayıs 2013

Ölümünün ardında sessizleşti mor peçete meyhanesi
o grup da öylesine çekip gitti
işler kötüleşti
bir ben gelir oldum meyhaneye her gece
bir de gül satan Edremitli Hatice

bir gün tam hüçün kaplamışken mor peçete meyhanesini
sana benzeyen bir kız girdi içeri
garsonlarla bir şeyler konuşup masama yöneldi
gözleri aynı sen saçları aynı sen sesi ise kısık idi
izin verirseniz oturabilir miyim dedi
oturdu saçlarını savurdu
ben dedi bu meyhaneden içeri girdiğinde
saçları dalgalanan kadının kızımı
sizi çok severdi
ve bu defteri size vermeme söyledi

ellerim titredi

kızcağıza bir şeyler ısmarlamayı bile unuttum
defteri açtım
seni diyordun
bir tek seni sevdim meyhaneden girdiğimde içeri
kaçamak bakan gözlerini ve şiiirlerini
sarmak istemediğimi sanma yüreğini ellerini
nasıl da hayalimden geçirirdim bilir misin
başımı yaslıyacağım o dizlerini
ben seni her gece gördüğüm için sevdim
mor peçete meyhanesini

bana kavuşur kavuşmaz kaybedeceksin bilirim
bundan sonra saçlarında dolanmasa da ellerim beni unutma
bir duble rakı yolla masama
fazla içme ha

yine Őiirler yaz Őiirler söyle
mor peçete meyhanesinden içeri girdiğinde
saçları dalgalanan bir kadın vardı de
yüreğim titrerdi de
benim için yeni Őiirler yarat hayalinde
sevdim seni iyi adamsın
bu defteri sana verdiği gün kızım
ona iyi bak beni görürsün
çok sevdim seni gözlerin gülsün

defteri kapattım kızcağıza baktım
ağlıyorduk
ellerini uzatıp gözyaşlarımı sildi
yanağıma bir öpücük kondurup koşarak çıkıp gitti
bu iki güzel insanın gidişinden sonra
nedense hep hüzün koktu mor peçete meyhanesi

yalnızdım yorgundum dayanamazdım
kalktım kendimi mor peçete meyhanesinin boyasız
kilidi bozuk kapısından dışarı zor attım
dönüp son kez baktım mor peçete meyhanesine
bir daha dönemeyeceğimi hissetmiş olmalıydı ki
ardımdan hem ağlıyor
hem de etrafa güller savuruyordu Edremitli Hatice

ümit atayman